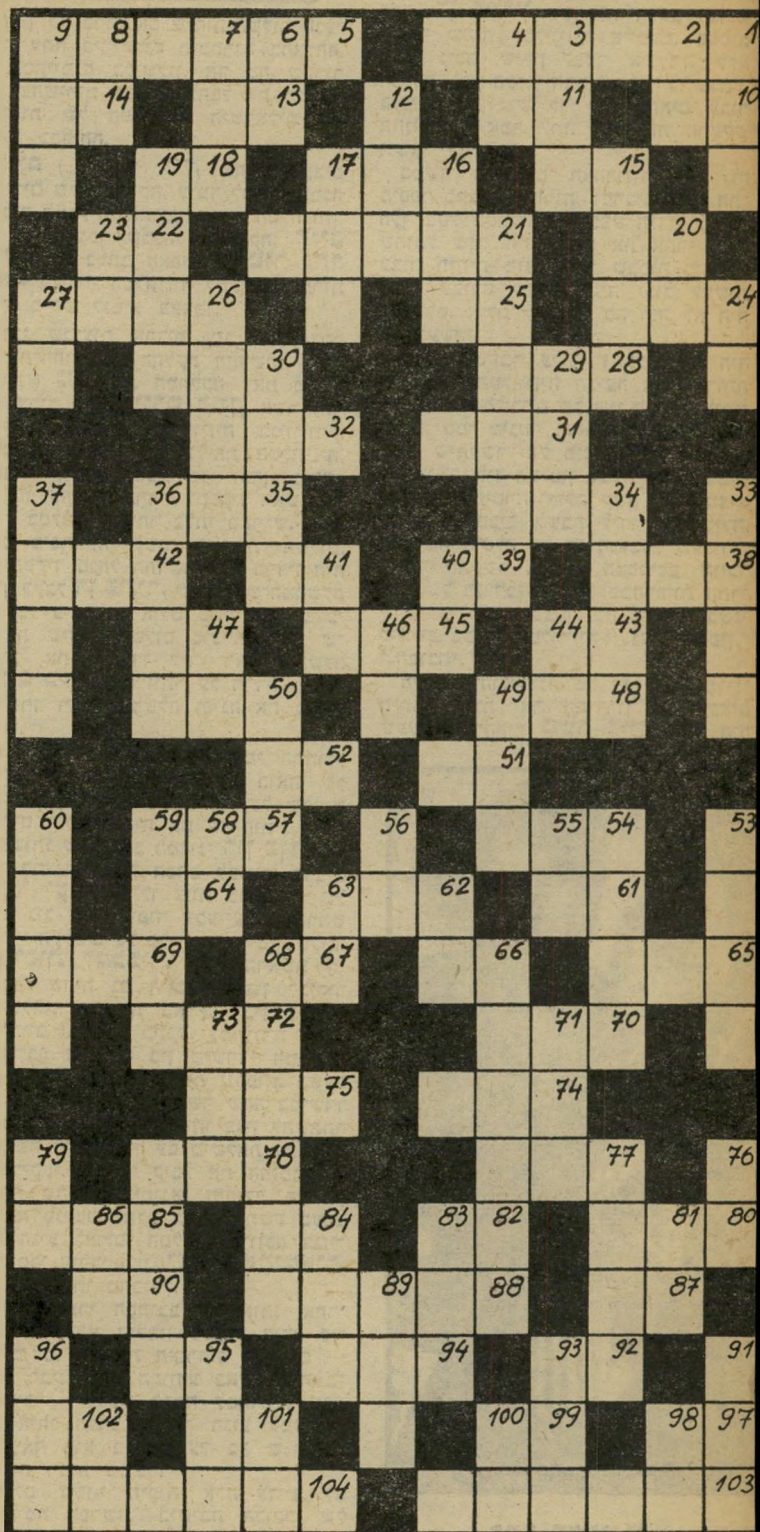

מאונך:

1. ישימון; 2. מצבת-זיכרון; 3. נקי; 4. מסולם הצלילים; 6. קידומת הולנדית; 7. הסתובב; 8. גבבה; 9. נוד; 12. אמר; 15. חידול; 16. עוף-טרף; 17. רון; 19. עיר בצרפת; 20. חור; 21. מופע מר; סיקלי; 23. טול! 24. מרגן; 26. צרוד; 27. מיקוה-מים ענק; 29. אגס; 30. בקי ומנוסה; 33. טרמינל; 34. לא אסור; 36. דיבור; 37. בגד-שרד; 40. מזיק לבגדים; 41. ידיד; 44. תבלין לקפה; 46. רטוב במיקצת; 47. מגופה; 49. צמח מטפס; 50. ספר; 53. חולם בהקיע; 54. תרגול; 55. אדון; 56. חסידות-לילה (ר"ת); 58. ירד; 59. כר קטן; 60. מין שיר; 62. כן, בספרדית; 63. שמא; 66. כרתה את ראש הולופרנס; 68. פרופיל; 71. עיר באמריקה הדרומית; 73. מאבות-המזון; 76. מבני נוח; 77. מצורות הסיפור; 79. בה דורכים את הענבים; 81. חיוני לפיזיולוגיה; 83. פאנורמה; 84. עיר גדולה; 86. כלי-קבל לנחלים; 89. מנגנה נבראה חווה; 91. ריבית שחורה; 93. דרום; 95. מחצב קשה; 96. פרי עץ וגיי; 98. צונן; 100. בשבילי; 101. רב! 102. מאור קטן.

מאונך:

1. ממיני הארבה שנוכר בתלמוד; 5. לם הצלילים; 10. מן הגפיים; 11. קיר מת צרפתי; 13. מילת-זירוף; 14. שייך; 15. מסולם הצלילים; 16. בהת-קיע; 20. צאצא; 21. מתת; 22. מחלקי עין; 24. בהמת-משא טיבטית; 4. יום-מנוחה; 26. שלעולי-מיעד; 30. דרך, באיטלי; 31. מחלקי הראש; 32. מתיחות; 35. מפחד; 38. מעונות השנה; 41. מגש; 42. בילבד; 43. פרח-נוי; 45. צוק; 47. נוול החיים; 50. מושכה (ר"ת); 51. ראש-לישכה (ר"ת); 52. מנעול פטנטי; 54. דג; 57. מפיקי הגוף; 61. אחו; 62. כלה; 64. אם הפנינה; 65. יפעה; 66. ינוני האלוות; 67. עוף-טרף; 69. מ' חיות הא"ב העיברי; 70. נאה מאד; 74. תנועת אוויר; 75. גניבה מוויינת; 78. בכי; 80. קוממות; 82. מטבע יפאני; 84. כיוון; 85. בית הפרה; 87. זכר בבקר; 88. יל; 90. עלוב נפש; 92. מילת-חיוב; 95. כיוני; 97. כלי-קבל; 99. תנועת-מים בים; 101. מספיק! 103. ירק-גיהה; 104. לא, באנגלית; 105. ירק-גיהה; 106. כה קטנה.

החביו המכיר

(המשך מעמוד 34)

רהם בכר לכתב העולם הזה: "אני בטוח שהבן שלי לא עשה שום דבר. הוא בחור טוב שלא מסוגל לפגוע אפילו בזנב. אלי הפך להיות צמחוני רק בגלל שלא הסכים שהורגים חיות בשביל לאכול אותם. הבחור רה הזאת היתה רודפת כל הזמן אחרי אלי, והיתה ממש משוגעת אחריו. כל יום היא היתה מטלפנת כמה פעמים ומחפשת אותו. והרבה פעמים היתה באה אלינו הביתה ומחכה לו. לפעמים היה לנו לא נעים. היא היתה יושבת ומחכה עד אמצע הלילה ואלי לא היה מגיע.

"אלי ואלברט הם בחורים טובים. נתתי להם את הדירה בסנהדריה כמתנת שחרור מהצבא. הם גרו שם ועשו עסק לתיקוני טלוויזיה שהצליח להם. אלי הוא בחור יפה ויש לו הצלחה אצל בחורות. והוא לא היה צריך את כל השטויות האלה. אני חושב שזה פשוט נקמה של הבחורה באלי. היא שמעה שיש לו מישהי אחרת ושהוא רוצה לנסוע לארצות-הברית, לכן היא נקמה בו והמציאה את כל הסיפור ומסרה אותו למיטרה.

"אני בטוח שצידקתו של אלי תצא לאור, אבל אני לא יודע בשביל מה היו צריכים להרביץ לו מכות נוראות כאלה. אפילו השופט הודיע מהסימנים של המכות ש הוא ראה על הגוף של אלי. גם העניין הזה שירו לו עליד האוזן בשביל להפך חיד אותו, ככה עושים במדינה הזאת? המיטרה יחד עם העורך-דין שלנו, שאל מרכוס. מצאו את התרמילים של הכדורים שירו על אלי בעיר ירושלים. אני יודע שהישעו את השוטר הזה שנתן לו מכות. את אפרגן, אבל לא שמעתי שהכניסו אותו לבית-הסוהר. אם אזרח רגיל היה מרביץ מכות ויורה על מישהו, היו עוצרים אותו מיד."

גם אחיו של אלברט, דני, המתגורר יחד עם הוריו באשדוד, מכחיש את כל הסיפור. "אלברט בכלל לא שכב איתה. היא היתה חברה של אלי, או מה פתאום שהוא ישכב איתה? לאלברט יש בחורה טובה, עופרה, שלומדת בבית-ספר לאחיות. הם כבר יוצאים שנתיים והולכים להתחתן. חברה טובה של אלברט, דינה, היתה אצל דורית בבית אחרי שאלברט נעצר. היא רצתה לדבר איתה. דורית לא היתה, אבל דינה ראתה את הבית שלהם. הוא מלוכלך. זהו בית הרוס לגמרי. גם השם של דורית לא כל כך טוב בעינין של בחורים.

מתלנת בוז
הכנופיה אימה

היא אפילו היתה אצלנו בבית באשדוד יחד עם אלי ולא התבייש לשכב איתו אצל ההורים שלי בבית. היא רק רצתה להתנקם באלי על זה שהוא לא שם עליה, ולכן היא הכניסה אותו ואת האח שלי לצרות. אלברט הוא בחור טוב. הוא למד קאראטה בשביל לעזור לאחרים וללמד את הילדים הקטנים בשכונה. בלי כסף, אלי ברט לא יכול לעשות דבר כזה אף פעם."

חוקרי המיטרה משוכנעים באמיתות הסיפור של דורית. לדבריהם מצוי בידי המיטרה חומר רב המוכיח כי פרטים שונים בסיפורה של דורית אינם כה דימי יוניים כפי שהם נשמעים. אך הוריו של אלי בכר ואחיו של אלברט אלמקיים משוכנעים כי סיפורה של דורית כוזב. הם מקווים כי הדבר יוכח מעל לכל ספק בבית-המיטרה.

הגבר המרושל למראה יצא בשעת ערב מאחורה. לפני חודשיים. מי קולנוע אורלי בתל-אביב. לפתע חש ש ראייתו מתחילה להתערפל ורגליו נחלי שות. אליהו ("אלי") הררי הכיר את ה סימנים, יודע שהתקף נוסף של מחלת הנפילה עומד לבוא עליו תוך זמן קצר. בשארית כוחותיו הגיע לגן מאיר שב סמוך, נשכב על הרשא, ותוך דקות אחד דות איבד את הכרתו.

כאשר התעורר, כעבור רבע-שעה בע רך, נוכח — לתדהמתו — שהוא שוכב כשרק תחתונים וגופיה לעורו. בשעת ה התקף, בהיותו חסר-הכרה, גנב מישו את בגדיו, נעליו, גרבייו, שעונו וכמה עשרות לירות שהיו בכיסו. אלי קם על רגליו והתחיל לרוץ בכיוון ביתו. "לפ חות שאנשים יחשבו שאני ספורטאי ש מתאמן בריצה," חשב לעצמו.

עד לפני עשרה חודשים היה מיקרה כזה בלתי-אפשרי. שני כלביו המאולפים של אלי, דוברמן ושנאצר מגודלים, היו שומרים על בעליהם בשעת התקף ולא מניחים לאיש להתקרב אליהם. מאז מותם של שני הכלבים ביום אחד, כתוצאה מן ההרעלה שפגעה בחיות-בית בתל-אביב מאכילת בשר מורעל, הוא מסתובב חסר הגנה. יש לו אומנם שני כלבים חדשים, שנאוצרים, אבל הם עדיין צעירים ולא מאולפים.

מחלת-נפילה

בגיל שנה

ספורי העגום של אלי הררי הוא סיפור של בידוד תהומית, עוני מכיש מחלה השוכת-מרפא.

אלי נולד לפני 42 שנים בחיפה, ובה יותו בן שנה עברו הוריו לתל-אביב. בה

אלי הררי חלה במחלת

הנפילה - הוא כמעט

נרפא בעזרת אהבתו

לשני כלביו - עד

שיים אחד הם הורעלו

יותו בן 17 שינה את שם-המשפחה ה מקורי, דולברג, "לא רציתי קשר עם אבא שלי," סיפר אלי השבוע, כשהוא יושב על מיטתו הרעועה בחדרו שלו. על גג אחד הבתים ברחוב ברכוכבא בתל-אביב, "אם הוא לא רוצה להכיר אותי, מה אני צריך את שם-המשפחה שלו? אני לא יודע מה הוא עושה. עובד בעיריית חולון, אני חושב. אמי נשואה פעם שנייה. היא אשה חולה מאד ומיטכנה. הבת שלה נהר גה בתאונת-דרכים, והבן שלה נכה כי כתוצאה מאותה תאונה. היא משתדלת לעזור לי, אבל הרבה אפשרויות אין לה. כי בעלה פנסיונר."

אלי, שהוא בן יחידי לאביו, ולאמו מני שואה הראשונים, לקה במחלת-הנפילה בהיותו תינוק בן שנה. הוא אינו יודע כיצד זה קרה. הוא חקר בנושא, ונאמר לו על-ידי מומחים, שמחלתו אינה תורשית. "אני אף פעם לא נופל," הוא מספר בגאווה. "כשאני מרגיש שההתקף מגיע, אני תופס פינה ושוכב עד שהוא עובר. הרווח בין ההתקפים אף פעם לא היה קבוע אצלי, והוא נע בין שלוש פעמים בשבוע לפעם אחת בשנה. אבל מאז ששני הכלבים שלי מתו, אני מקבל שני התקפים ביום. אם זה קורה לי בבית, אני עובר ישר לשינה של כמה שעות. אם אני שוכב בחוץ, אני מתעורר אחרי רבע שעה. לפ עמים אני הולך בלי להרגיש, תוך כדי התקף. ואחר-כך מוצא את עצמי שוכב במקום אחר. פעם נשכבתי בחורשה ליד ירושלים, והתעוררתי בתוך אוטובוס. ה נוסעים אמרו לי שמצאו אותי שוכב ב למצאע הכביש. אני לא יודע איך הגעתי לכביש. אני לא כזה מטומטם שאלך לשכב במצאע הכביש."

"אומרים שמחלת-הנפילה היא מחלת עצבים, ולכן אני לוקח ביום שישה כדורי ריי-הרגעה מסוג בשם אידינאטואל, ולומי נאל אחד לפני קשינה. הכדורים כימיעט לא עוזרים לי. רופא אחד במירפאה ה עירונית בית שטראוס ניסה עלי פעם תרופה חדשה. הוא נתן לי כדור אחד,